

omma waimo peåle kùlwab, se leikab
waimust ajaliku ja iggawest ðnnistust.

Sowin sellepårrast feigest süddamest
ja feigest hingest, et feige meie armsa
maa-rahwa fohta Pauluse sanna peafß
tdeks same, fui útleb; kes semet annab
kùlwajale se andko fa leiba toiduselß, ja
tehko teie semet paljuks, ja kašwatago
teie diguse wilja!

Ja! teie diguse wilja kašwatago tem-
ma aastast aastaõsse ja pôlwest pôlwe,
laštest laste kâtte, Jesuse Kristuse meie
Jõsanda läbbi. Amen.

Laulud.

L Maa-ilm on Jummal aðe.

---

1. Maa-ilma lojat kummardan, ma
sind, mo Jummal! tânnan; sind tundes en-
nast rðmustan, auu, kitust sulle annan. Kes

on kùl sinnust wâggewam, ehk selle polest
teggewam, mis sinna olled teinud?

2. Nân selges desel kumawaiid ja kireg'-
waid taewa-tehti; nân maa peál mitmid
ellajaaid, kùll wilja, puid ja lehti. Oh! fei-
gist, mis silm ias uâeb, mo südda üpris
rððmsaks läeb, et imnestelles kerlik.

3. Ei illu üksnes silmese need ilmas
agga nâita, waid ihho ning ka hingele feik
andwad, et woib tâita üht toido, kätte,
jouuga, teist moistuse ja nouuga, mis mol-
lemil läeb tarvis.

4. Ka madalamgi lissike meis' annab
sedda nähha, et Jummal wâggqa targaste
feik mundki wôtnud tehha, mis ütlemata su-
remge. Sest targemaks saab innime, fui sedda
tundma öppib.

5. Kas se, kes omma wâega feik tar-
gast' walmistanud, kas se kùll ilma asjata
meis' meelt ja moistust annud? Ei mitte!
waid et meie meel fa lodud asjust öppiks
teal, fui arwamata temma.